

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/693/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2510207535
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2510207535.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Ing. O. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., S. V. XXX, X°. - H, I. A. W. P. XXXXX L' C. W. L' L. (H.), Španielsko, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad. A. Kmeťa 24, Piešťany, proti odporkyňi: R. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. N. XX, A., zastúpená Mgr. Radovanom Ulehlo, advokátom, Winterova 62, Piešťany, o zrušenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 24. júna 2014, č.k. 7C/134/2010-84, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa m e n í tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 1.647,48 eur titulom trov právneho zastúpenia, a to jeho splnomocnencovi do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa odporkyňi uložil zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.647,48 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ako aj ust. vyhlášky č. 655/2004 Z.z., keď uviedol, že vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 7C/134/2010-78, ktorým zrušil vyživovacu povinnosť navrhovateľa voči odporkyňi s účinnosťou od 22.03.2010 určenú rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.04.2006, č.k. 11Co/376/2005-145 a súčasne rozhodol, že odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi 100% trov konania do rúk jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2011. Trovy právneho zastúpenia právny zástupca navrhovateľa vyčíslil za:

- Prevzatie veci a prvú poradu s klientom dňa 21.06.2010,
- Podanie súdu vo veci samej - návrhu na začatie konania dňa 30.06.2010,
- Zastupovanie na pojednávaní súdu dňa 26.07.2011,
- Zastupovanie na pojednávaní súdu dňa 20.09.2011,
- Zastupovanie na pojednávaní súdu dňa 11.10.2011,
- Zastupovanie na pojednávaní súdu dňa 20.10.2011 (1/4-ina základnej tarifnej odmeny - vyhlásenie rozsudku),
- Paušálna odmena - 2 úkony v roku 2010 x 7,21 eur a 4 úkony v roku 2011 x 7,41 eur

Na odmenu si právny zástupca uplatnil DPH vo výške 19% za úkony uskutočnené v roku 2010 v sume 14,42 eur a 20% za úkony uskutočnené v roku 2011 v sume 29,64 eur.

Súd preskúmal právnym zástupcom predložené vyčíslenie trov právneho zastúpenia a zistil, že je v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. Právny zástupca si uplatnil odmenu v základnej tarife vo výške 253,94 eur podľa § 10 ods. 3 vyhlášky, teda ak ide o plnenie na dlhší čas ako päť rokov alebo o plnenie

na čas neurčitý, tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia (výživné vo výške 150 eur mesačne / 1.800 eur ročne / 9.000 eur päťnásobok ročného plnenia). Za zastupovanie na pojednávaní dňa 20.10.2011 patrí právnomu zástupcovi 1/4-ina základnej tarifnej odmeny, nakoľko išlo o pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, spolu 5x 253,94 a 1x 63,49 eur (1/4 z 253,94 eur). Režijný paušál priznal súd 2x 7,21 eur (rok 2010) a 4x 7,41 eur (rok 2011), spolu vo výške 44,06 eur. Právny zástupca si vo vyčíslení z roku 2011 uplatnil DPH vo výške 19% za úkony uskutočnené v roku 2010 a 20% za úkony právnej pomoci uskutočnené v roku 2011, spolu vo výške 270,23 eur. Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.647,48 eur v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a uložiť jej zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia v sume 325,47 eur. Odvolanie odôvodnila tým, že napadnuté uznesenie bolo vydané v rozpore s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, keďže v tomto prípade išlo o zrušenie vyživovacej povinnosti a bola toho názoru, že hodnotu právneho služby nie je možné vyjadriť v peniazoch. Podľa jej názoru tarifnú hodnotu právnej služby možno vyjadriť v peniazoch v prípadoch, v ktorých je predmetom právnej služby opakované plnenie, pričom v predmetnej veci sa žiadne opakované plnenie nepožadovalo a predmetom právnej služby bolo - požadovalo sa neplnenie, ktoré z povahy veci (logicky) nemôže byť opakovaným plnením, nakoľko sa jedná o faktický stav. Preto mala za to, že v tomto prípade nemožno použiť ust. § 10 ods. 3 citovanej vyhlášky. Podľa jej názoru malo byť v tomto prípade použité ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, na základe čoho potom navrhovateľovi patrí náhrada trov konania titulom trov právneho zastúpenia v celkovej výške 325,47 eur.

K odvolaniu odporkyne sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol napadnuté uznesenie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Poukázal na to, že predmetom právnej služby a súčasne i predmetom konania bola jeho vyživovacia povinnosť voči odporkyňi, teda opakujúce sa plnenie na dobu dlhšiu ako päť rokov. Je nepochybným, že právo na výživné je majetkovým právom, ktorého hodnotu v konkrétnom prípade možno vyjadriť v peniazoch, a to v podobe výšky mesačného výživného, pričom hodnota práva odporkyne na výživné bola 150 eur mesačne. Nemožno teda aplikovať ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pretože toto ustanovenie sa aplikuje v prípade, ak hodnotu veci alebo práva nemožno vyjadriť v peniazoch, čo nie je posudzovaný prípad.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné, pretože súd prvého stupňa rozhodol vecne správne a zmeniť jeho rozhodnutie je potrebné len v dôsledku jeho nie celkom správnej formulácie.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 7C/134/2010 bolo zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyňi. Rozsudkom zo dňa 20.10.2011, č.k. 7C/134/2010-78 súd prvého stupňa zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyňi určenú rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.04.2006, č.k. 11Co/376/2005-145 s účinnosťou od 22.03.2010 s tým, že odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi 100% trov konania navrhovateľa do rúk právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2011.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bolo odporkyňi uložené zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 1.647,48 eur titulom trov právneho zastúpenia.

V prejednáwanej veci súd prvého stupňa správne o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a vo veci úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia.

Sporným však v prejednáwanej veci bolo, či pri výpočte tarifnej odmeny v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb je potrebné vychádzať z ust. § 10 ods. 1 a 3 citovanej vyhlášky, alebo ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky.

Podľa § 10 ods. 3 vyhlášky, ak je predmetom právnej služby opakujúce sa plnenie, tarifná hodnota sa určí súčtom hodnôt týchto plnení; ak ide o plnenie na čas dlhšie ako päť rokov alebo o plnenie na čas neurčitý, tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13-ina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Z uvedeného gramatického, logického a systematického posúdenia ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. možno vyvodiť záver, že pokiaľ je vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom súdneho sporu, peniazmi oceníteľné, potom sa táto čiastka (suma) považuje za základ pre tarifnú hodnotu. Tak je tomu i v prípade konania o zrušenie vyživovacej povinnosti, kedy je predmetom právnej služby zrušenie opakujúceho sa plnenia - platenia výživného určeného vo výške 150 eur mesačne. Preto nie je možné vychádzať z názoru, že daná situácia nie je právom regulovaná a že vždy, keď je predmetom konania zrušenie vyživovacej povinnosti, nemožno tento predmet konania peniazmi oceniť z hľadiska tarifnej odmeny (porovnaj Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 119/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/5/2013 z 26.02.2013).

Vzhľadom na to, pokiaľ súd prvého stupňa pri výpočte tarifnej odmeny postupoval v zmysle vyššie uvedeného, postupoval správne. Čo sa týka špecifikácie trov právneho zastúpenia, ktoré boli navrhovateľovi priznané, poukazuje odvolací súd na odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keď účelnosť jednotlivých úkonov právnej služby nebola zo strany odporkyne namietaná.

Vzhľadom na nie celkom správnu formuláciu výroku napadnutého uznesenia, keď ušlo pozornosti súdu prvého stupňa, že pôvodný právny zástupca navrhovateľa poskytuje v súčasnosti právne služby ako spoločnosť s ručením obmedzením, odvolací súd v súlade s ust. § 220 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, pretože tento na jej priznanie návrh nepodal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.